

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter IV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. XXXII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153725134784/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

ning. 1. Marts 1809 forlod han Coppet, og paa Nede-
rejsen til Rom fik »Correggio«Planerne nyt Liv. Ind-
vielsen til det nye Værk fik han under Correggios
Kuppel i Parmas Domkirke; i sin tyske Dagbog no-
terede han følgende Bøn, der viser hans Ærefrygt
for Kunsten og hans religiøse Tro paa dens Mis-
sion: »Lad mig blive en god Digter, kære Gud! Du
har skabt mit Hjerter for Kunsten, og den er den
eneste Kikkert, som lader mig skue Dig. Lad mig
leve i mine Værker efter Døden som denne gode,
livsfriske Correggio, saa at jeg som han, naar jeg
er Støv, endnu kan henrive og begejstre mangt ung-
dommeligt Hjerter!« Og den endelige Beslutning blev
taget i Palazzo ducale i Modena, foran en Fresko
over Kaminen, som sagdes at være et Ungdoms-
arbejde af Correggio (Beskrivelsen af den stemmer
ikke ganske overens med noget bevaret Værk af
Kunstneren). Her ser man en Engel hyde Jesusbar-
net en Skaal med Kirsebær, som det spiser paa sin
Moders Skød. »Havde Correggio end Intet andet ma-
let af dette Slags, saa var det allerede nok til at give
hans Forhold i mit Sørgespil til Kone og Barn hi-
storisk Sandhed.«

I April kom han til Rom. Han følte sig hurtigt
hjemme i den dansk-tyske Kunstnerkreds, hvor
Thorvaldsen indtog Forsædet; dens faglige Drøftelser
maa være kommet Tragediens Kunstdiskussion til-
gode. I den hedeste Sommertid flyttede han med en
Del af Venerne til Grotta ferrata. Begge Steder ar-
bejdede han flittigt paa sin »Correggio«.

Medens Oehlenschläger i Paris havde følt og dig-
tet som Nordbo, er han Kosmopolit i sit nye Dra-
ma. Han kom ligefra det internationale Digterhof

XXXII

paa Coppet; hans Omgang i Rom var væsentlig tysk; selv hans Rejsedagbog er forfattet paa Tysk. Han følte sig som Europæer, vilde have et større Publikum i Tale, og derfor blev ogsaa »Correggio« digtet paa et fremmed Sprog. Til Ørsted meldte han den 20. August 1809 fra Rom, at den nye Tragedie var færdig; den skulde vise Tyskerne, hvad han kunde give i deres Tungemaal, naar han ikke i Forvejen (som ved Oversættelserne af »Aladdin«, »Hakon Jarl« og »Palnatoke«) var bundet af en dansk Originaltekst. Dog beder han Ørsted om ikke at fremhæve dette for stærkt hjemme. »Der kunde muligt nogle Patrioter være saa dum-patriotiske, at det lagdes mig til Last«. Med Henblik paa den kommende danske Udgave fortsætter han: »Stykket er skrevet i begge Sprog, kan Du sige, hvis der skulde tales derom, paa Tydsk og Dansk, ligesom de nye Almanaker.«

Her har vi altsaa Forklaringen paa, at »Correggio« i sproglig Henseende ikke kan maale sig med de tidligere Værker. Allerede Samtiden — Provst Fr. Schmidt — klagede over den tunge Diktion og den ukorrekte Versbehandling; »man kunde fristes til at anse Stykket for en Oversættelse, hvilket det da vel ogsaa endelig er«. At denne Oversættelse i Enkeltheder er lykkedes fortrinligt, udelukker ikke, at den paa en lang Række Punkter (se herom Noterne!) kun meget klodset gengiver Originalen. Og selv om den tyske Tekst viser Fremskridt i Beherskelsen af Sproget i Sammenligning med »Aladdin«-Oversættelsen, saa var og blev det dog et fremmed Sprog for Digteren, hvori han aldrig kunde opnaa samme Virkninger som i sit Modersmaal.

XXXIII